మాగాడు

– అత్తలూరి విజయలక్ష్మి

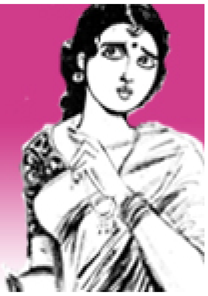

(ప్రారంభం)

మాదాపూర్ లోని స్టేట్ గ్యాలరీ.

విశాలమైన ప్రాంగణంలో “ ఎస్ ఛానల్” అని వ్రాసి ఉన్న వాన్ ఆగింది.

“జీవన చిత్రాలు“ అనే కాప్షన్ తో చిత్రకళా ప్రదర్శనకి సంబంధించిన ఫ్లెక్సీ చూస్తూ వ్యాన్ లో నుంచి దిగాడు కెమెరామాన్ ఆనంద్.. అతని వెనకాల మరో నలుగురు యూనిట్ సభ్యులు దిగారు. వాన్ వెనకే వచ్చి ఆగిన కారులో నుంచి ప్రొడ్యూసర్ వర్మ, యాంకర్ మేఘ దిగారు. మేఘ చెదిరిన జుట్టు సవరించుకుంటూ తలెత్తి ఆ మూడు అంతస్తుల భవనం వైపు ఒకసారి చూసి, ఫ్లెక్సీ వైపు దృష్టి సారించింది. డిజిటల్ అక్షరాలతో ఉన్న చిత్రకళా ప్రదర్శన అన్న అక్షరాలు చదివి నెమ్మదిగా మెట్ల వైపు నడిచింది. “బాగా జనం ఉంటారు అనుకున్నాను. ఎక్కువ మంది లేరేంటి సర్?” అంది..

“ఇది శారీ మేళా కాదు, గోల్డ్ మేళా కాదు.. ఎలక్ట్రానిక్ వస్తువుల ఎక్సిబిషన్ కాదు. ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్. ఈ మాత్రం జనం వచ్చారు సంతోషించు “ అన్నాడు వర్మ.

“ఎందుకని? దేశంలోనే పెద్ద పేరున్న ఆర్టిస్టుల చిత్ర ప్రదర్శన అన్నారు కదా!” సందేహంగా చూసింది.

వర్మ నవ్వాడు. “ అయితే!”

“అదీ ” ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు మేఘుకి.

వర్మ మళ్ళీ నవ్వుతూ అన్నాడు. “మన దేశంలో కళలకి, కళాకారుడికి ఎంత విలువ ఉందో నీకు తెలియదా. నీ సంగతే ఆలోచించు..ఒక యాంకర్ గా కేవలం ఆర్టిస్టులను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి వచ్చావు కానీ నీకు ఎంత మాత్రం ఇంట్రెస్ట్ ఉంది! మామూలుగా అయితే వచ్చేదానివా! ”

మేఘ అవును కదా! వచ్చేదాన్ని కాను అనుకుంది. వర్మ అన్నట్టు తను శారీస్ ఎగ్జిబిషన్ అయితే తప్పకుండా వెళ్ళేది.

" సో... ఇప్పుడు అర్థం అయిందిగా జనం ఎందుకు లేరో. ఇంతకీ నీకు ఆర్ట్ గురించి ఏమన్నా తెలుసా?"

బ్లాంక్ గా చూస్తూ తెలియదు అన్నట్టు తల అడ్డంగా ఊపింది.

"మరి ఆర్టిస్ట్ లను ఏం ప్రశ్నలేస్తావు"

"మీరు చెప్పండి.." కొంచెం సిగ్గుపడుతూ అంది.

అతను అదోలా నవ్వాడు. "యాంకరింగ్ అంటే ఎవరో రాసిచ్చిన స్క్రిప్ట్ బడ,బడా డబ్బాలో రాళ్ళు పోసి గల,గలలాడించినట్టు చెప్పేసి దులుపుకుని వెళ్ళిపోడం కాదు. కొంచెం చదువుకోవాలి. నాలెడ్జ్ గెయిన్ చేయాలి. ఒక మంచి యాంకర్ గా నేషనల్ లెవెల్ లో ఫేమస్ అవాలంటే ఏదో ఒక ప్రత్యేకత ఉండాలి. ట్రై టు లెర్న్ సంథింగ్. ఒక ఆర్టిస్టుని కాని, ఒక రచయితను కానీ, ఇంటెలెక్చువల్స్ నిగాని పరిచయం చేసేటప్పుడు వాళ్ళ గురించి కొంచెం స్టడీ చేయాలి. ఒక రచయితను అయితే వాళ్ళ రచనలు చదవాలి. ఆర్టిస్ట్ లను అయితే ఆర్ట్ గురించి కొంచెం తెలుసుకోవాలి."

అతను చెప్తోంటే కొంచెం గిల్టీ గా అనిపించింది మేఘకి. డబ్బులకోసం, గ్లామర్ కోసం ఈ ఫీల్డ్ ఎన్నుకుందే కాని, నిజానికి తను చదువుకున్న ఎం.బి.ఏ సిలబస్ కూడా తనకి గుర్తులేదు. కేవలం ఫోటో జేనిక్ ఫేస్, వాక్చాతుర్యం మాత్రం చూసి యాంకరింగ్ కి తనని సెలెక్ట్ చేశారు. వర్మ గారు బాగా చదువుకున్న వ్యక్తి. సాహిత్యం పట్ల, సంగీతం పట్ల నాలెడ్జ్ ఉన్నవాడు. ఆయన అభిరుచికి తగినట్టు కార్యక్రమాలు ప్లాన్ చేస్తాడు. ఆయన కార్యక్రమాల ద్వారా తను ఫేమస్ అయింది అంతే తప్ప తన ప్రతిభతో కాదు అని ఆమెకి తెలుసు. తను ఇంటర్వ్యూ చేసిన వ్యక్తుల స్థాయిని బట్టి తనకో గుర్తింపు వచ్చింది.

"దట్స్ ఓకె. ఫీల్ అవకు. ఇకనుంచి నేను చెప్పినట్టు చేయడానికి ప్రయత్నం చేయి. పద, పద. వాళ్ళు రెడీ గా ఉన్నారు" హెచ్చరించాడు వర్మ. యూనిట్ సభ్యులంతా కెమెరాలతో మైక్ లతో సిద్ధం అవడంతో ఆలోచనల నుంచి బయటపడి ఆయనని అనుసరిస్తూ లోపల అడుగుపెట్టింది.

విశాలమైన హాలు. అడుగుపెట్టగానే, గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో ఉన్న కారిడార్ లో అందమైన కుండీల్లో క్రోటన్ మొక్కలు కుడివైపు పెద్ద హాలు, ఎదురుగా మెట్లు, పక్కనే లిఫ్ట్. మూడు అంతస్తుల్లో చిత్రకళా ప్రదర్శన జరుగుతోంది. మీడియాని చూడగానే ఆర్గనైజర్ వాళ్లకి ఎదురుగా వచ్చి " మీదే ఛానెల్?" అని అడిగాడు. చెప్పాడు వర్మ.

"ఓకె. మూడు అంతస్తుల్లో ఉన్నాయి పెయింటింగ్స్. కొందరు ఆర్టిస్ట్ లు కూడా వస్తారు ఇప్పుడు. మీరు కావాలంటే వాళ్ళతో ఇంటర్వ్యూ తీసుకోవచ్చు."

"థాంక్ యూ" అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి "కమాన్" అంటూ లిఫ్ట్ వైపు నడిచాడు వర్మ. మేఘ ఆయన వెనకాల లిఫ్ట్ లో అడుగుపెట్టింది.

అప్పుడే నలుపు రంగు బైక్ దూసుకు వచ్చి ఆగింది. ఆహ్లాద దూకినట్టు దిగి " నువ్వు పార్క్ చేసుకుని లోపలికి రా" అని చెప్పింది అనురాగ్ కి.

"నిన్ను డ్రాప్ చేసాను కదా! నువ్వు పూర్తిగా చూడడం అయాక కాల్ చేయి వచ్చి పిక్ అప్ చేసుకుంటాను" అన్నాడు అనురాగ్ బండి మీద నుంచి దిగకుండా.

అతని వైపు చిరుకోపంగా చూసి " ఇది చాలా పెద్ద ఎగ్జిబిషన్.. చాలా పెద్ద, పెద్ద ఆర్టిస్ట్ లు వేసిన పెయింటింగ్స్ పెట్టారు. మళ్ళీ మళ్ళీ ఛాన్స్ దొరకదు. రా లోపలికి. పైగా నాకు చాలా ఇష్టమైన ఆర్టిస్ట్ కూడా వస్తున్నారు. నేను ఆయన్ని ఇంటర్వ్యూ చేయాలి" అంది.

"ఓ... నో నాకు ఇంట్రెస్ట్ లేదు ఆహ్లాదా! నువ్వు వెళ్ళు. నా కోసం ఫ్రెండ్స్ ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు" అనాసక్తిగా అన్నాడు అనురాగ్.

" ఫ్రెండ్స్ రోజూ ఉంటారు. ఈ ఎగ్జిబిషన్ రెండే రోజులు ఉంటుంది" అంది ఆహ్లాద ఫ్లెక్సీ చూస్తూ.

"నాకు ఇంట్రెస్ట్ లేదు ఆహ్లాదా! నువ్వు తోడు రమ్మన్నావని వచ్చాను" అన్నాడు అనురాగ్.

"సరేలే. నీకు వెళ్ళాలి అనిపించినపుడు వెళ్ళు. కనీసం వచ్చినందుకు కొన్ని పెయింటింగ్స్ అన్నా చూడు" అంది మెట్ల వైపు నడుస్తూ.

"సరే తల్లి వస్తాను వెళ్ళు" అంటూ బండి స్టార్ట్ చేసి పార్కింగ్ వైపు తిప్పాడు.

ఆహ్లాద మెట్లు ఎక్కుతూ ఎడమ వైపు ఉన్న ఫ్లెక్సీ పక్కనే ఉన్న మరో పెద్ద బ్యానర్ వైపు చూసింది. ఆర్టిస్ట్ ల పేర్లు వాళ్ళు ఎక్కడ నుంచి వచ్చారు ఫొటోలతో సహా ఉంది. కొన్ని లైన్స్ ఆర్ట్ గురించి చాలా అందంగా రాసి ఉన్నాయి.

" Life is the art of drawing without an eraser... Every artist dips his brush in his own soul and paints his own nature into his pictures... so don't miss... you are entering in a miracle world" .

ఆర్ట్ అంటే అవగాహన, అభిరుచి లేని వాళ్ళల్లో కూడా స్ఫూర్తిని కలిగించేలా ఉన్న ఆ వాక్యాలు ఆమెలో మరింత ఉత్సాహాన్ని నింపగా ఆహ్లాద రెట్టించిన ఆనందంతో లోపలకి అడుగుపెట్టి కుడి వైపు ఉన్న మొదటి అంతస్తులోని చిత్రకళా

ప్రదర్శన వైపు నడిచింది. అడుగుపెట్టగానే ఆమెని ఆకర్షించింది ఒక పెద్ద పెయింటింగ్ " My last journey" అని ఇంగ్లీషులో రాసి ఉన్న ఆ పెద్ద పెయింటింగ్ చాలా అందంగా ఉంది.

కామధేనువు పొదుగు నుండి క్షీరధారలు వర్షిస్తున్నట్టు నురగలు కక్కుతోంది సముద్రం. సప్తవర్ణాలు మేళవించిన కెరటాలు ఉవ్వెత్తున లేస్తూ అస్తమిస్తున్న సూర్యుడికి అర్ఘ్యం సమర్పిస్తున్నాయి. కుంకుమతో అలికిన ఆకాశం మీద బంతిపూవు అలంకరించినట్టు ఉంది అస్తమయ సూర్యబింబం. వింత,వింత రంగుల మేలిముసుగు కప్పుకుని, కళ్ళల్లో దాగి ఉన్నతారకల మెరుపులు హారాలుగా అల్లుతూ గగనసీమలో వెలుగుపూలు వెదజల్లుతోంది ఇంద్రచాపంలాంటి అమ్మాయి. పసుపు పచ్చ పైట క్షితిజరేఖలా సముద్రాన్ని ఆకాశాన్ని వేరుచేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. కొంచెం దూరం నుంచి ఒక యువకుడు ఆ సముద్రం వైపు నింపాదిగా, అభావంగా నడచి వస్తున్నాడు. అతనికి దారి చూపిస్తున్నట్టు అతని తలమీదుగా ఎగురుతూ అతన్ని వెన్నంటి వస్తోంది ఓ పావురం.

ఆహ్లాద అప్పుడపుడే ఆర్ట్ నేర్చుకుంటోంది. ఆ చిత్రంలోని భావం ఆమెకి అంతుపట్టలేదు. ఒక పక్క అంతులేని సౌందర్యం, మరో పక్క నిశ్శబ్ద గీతం పాడుతున్న విషాదం. అమ్మాయిని ఇంద్రచాపంలా చూపించాడా! ఇంద్రచాపాన్నే అమ్మాయిలా వర్ణించాడా! దూరం నుంచి నడచివస్తున్న ఆ యువకుడి మొహంలో అంత ఉదాసీనత ఏమిటి? ఆ కళ్ళల్లో ఎలాంటి ఆనందం, ఉత్సాహం, ఉల్లాసం లేదు.. ప్రేమ, అనురాగం లేదు.. చాలా నిర్లిప్తంగా, కొండొకచో విషాదంగా ఉంది ఆ మొహం.. దీనికి " My last journey" అని పేరు పెట్టడంలో ఆ కళాకారుడి భావం ఏమై ఉంటుంది? ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నాడు.? అసలీ కళాకారుడు ఎవరు? ఆమె చూపులు పెయింటింగ్ కింద కుడివైపు కనిపిస్తున్న నాలుగు అక్షరాల వైపు మళ్ళాయి. " మహాతేజ"

ఉవ్వెత్తున లేచిన ఓ కడలి తరంగం హృదయాన్ని తాకి, అలసిన కళ్ళను తడిపి, గుండెను తాకి సాంత్వన చేకూర్చిన అనుభూతి. గబుక్కున వెనక్కి తిరిగి నింపాదిగా మెట్లు ఎక్కుతూ అనాసక్తంగా వస్తున్న అనురాగ్ ని పిలిచింది ఉత్సాహంగా "అనురాగ్ ఇలారా త్వరగా". అతను అబ్బా అన్నట్టు మొహం పెట్టి రెండేసి మెట్లు చొప్పున ఎక్కి ఆమె దగ్గరకు వచ్చాడు.

అతను దగ్గరకు రాగానే ఆమె అతని చెవిలో చెప్తున్నట్టు నెమ్మదిగా చెప్పింది. "చూశావా! ఈ పెయింటింగ్ ఎంత అద్భుతంగా ఉందో."

"అవునా!" అతని దృష్టి ఆ పెయింటింగ్ వైపు సారించాడు " ఏముంది ఇందులో. సన్ సెట్, సముద్రం అంతేగా " అన్నాడు.

“ ఛీ వేస్ట్ ఫెలో. పో జేమ్స్ బాండ్ సినిమాలు చూసుకో” అతని భుజం మీద గట్టిగా కొట్టింది.

“ఇందులో ఎంత మీనింగ్ ఉంటుందో తెలుసా! ఉత్తినే ఈ పెయింటింగ్ ఇక్కడ పెట్టరు. ఆర్ట్ విలువ ఎప్పుడు తెలుసుకుంటావు? “

“నువ్వు తెలుసుకున్నావుగా. అయినా ఎవరి టేస్ట్ వాళ్ళది. నీకు ఆర్ట్ అంటే ఇష్టం. నాకు మంచి ఇంగ్లీష్ మూవీ అంటే ఇష్టం. నువ్వు ఎంజాయ్ చేద్దూ. ఇంతకీ నీ అభిమాన హీరో వచ్చాడా?”

“తెలియదు లోపలకి వెళ్లి ఎవరినన్నా అడగాలి. ఈ పెయింటింగ్ ఆయనదే. మహాతేజ గారిది. కాకపోతే ఆయన వచ్చారో లేదో చూద్దాం పద. మీడియా యూనిట్ తో వచ్చింది అంటే ఆర్టిస్ట్ లను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికేగా! కచ్చితంగా ఆయన కూడా వచ్చి ఉండచ్చు“ అంటూ కుడివైపు ఉన్న పెద్ద హాలు వైపు నడిచింది. అనురాగ్ ఆమెని అనుసరించాడు.

విశాలమైన హాలు. గోడల నిండా అనేక రకాల చిత్రాలు. రాధాకృష్ణులు, ప్రకృతి అందాలు, నీలాకాశంలో ఎగిరే పక్షులు, కింద విశాలమైన జలధి. బావిలో నీళ్ళు తోడే అమ్మాయి, బిందెలు చంకన పెట్టుకుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నది దగ్గరకు నడుస్తున్న కన్నెపిల్లలు. ఒప్పులకుప్ప ఆడే అమ్మాయిలు, నోట్లో వేలేసుకుని బోసినవ్వులు చిందిస్తున్న పాపాయిలు, చిన్ని కృష్ణుడికి వెన్న తినిపిస్తున్న యశోద, ఉద్యానవనంలో చెలులతో శకుంతల. బోధి వృక్షం కింద బుద్ధుడు ఒకటేమిటి? సృష్టిలో అందాలన్నీ చిత్రాల రూపంలో కుప్ప పోసినట్టు ఉంది.

అవన్నీ చూస్తూ మైమరచి పోయింది.

“ఎప్పటికైనా నేను కూడా ఇలా వేయగలనంటావా!? “ ఆశగా అడిగింది.

“ముందు మెడిసిన్ పూర్తి చేయి. మీ మమ్మీ, డాడీల కోరిక తీర్చు. తరవాత టైం ఉంటే ఇవన్నీ చేయి.”

“చదువుతో పాటు ఇతర curricular ఆక్టివిటీస్ ఉండాలి. ఎంజాయ్ ది ఆర్ట్ లెట్ మీ ఎంజాయ్. అదిగో యాంకర్ మేఘ” అంది హాల్లో ఒక వైపు నిలబడి ఉన్న మేఘని చూపిస్తూ. కెమెరా మాన్ చిత్రాలన్నీ వీడియో తీస్తున్నాడు. మేకప్ మాన్ మేఘకి టచ్ అప్ ఇస్తున్నాడు.

ఒక యువకుడు తన మొబైల్ లో ఫోటోస్ తీసుకుంటున్నాడు. మరో యువకుడు టాబ్ లో వీడియో తీసుకుంటున్నాడు. మరి కొందరు ఆసక్తిగా బొమ్మలు చూస్తున్నారు. అనురాగ్ ఒక్కోటి చూస్తూ కాజువల్ గా ముందుకు నడుస్తుంటే, ఆహ్లాద ప్రతి చిత్రం దగ్గరా ఆగి చాలా పరిశీలనగా చూస్తోంది.

అనురాగ్ ఆహ్లాదకి మంచి స్నేహితుడు. ఇంటర్ నుంచి కలిసి చదువుకున్నారు. ఆహ్లాద ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా అతను తోడు ఉండాలి. కొన్నిటికి ఆసక్తిగా వెళ్తాడు. కొన్నిటికి బలవంతంగా వెళ్తాడు. ఇప్పుడు ఈ ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ ఉందని టి వి లో స్క్రోలింగ్ చూసిన రోజే అనురాగ్ కి చెప్పింది " నువ్వు ఆ రెండు రోజులు వేరే పనులు పెట్టుకోకు. నేను తప్పనిసరిగా ఆ ప్రదర్శనకి వెళ్ళాలి. నేను వెతుకుతున్న ఆర్టిస్ట్ ని కలిసే గోల్డెన్ ఛాన్స్ ఇది" అని.

ఆమె కోసం ఒప్పుకున్నాడే గాని అవతల ఫ్రెండ్స్ పార్టీ చేసుకుంటున్నారు. మనసంతా అక్కడే ఉంది.

విజిటర్స్ ఓ ఇరవై మంది ఉంటారు. వారిలో ఒక విదేశీయుడు కనిపించడంతో అనురాగ్ అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. దాదాపు తన వయసే ఉంటుంది అతనికి. ఆహ్లాద చూస్తున్న పెయింటింగ్ దగ్గర నిలబడి చాలా తదేకంగా చూస్తున్నాడు. అనురాగ్ కూడా ఆ పెయింటింగ్ వైపు శ్రద్ధగా చూసాడు. పెయింటింగ్ పైన ఒక సిల్క్ క్లాత్ మీద నేషనల్ ఆర్ట్ అకాడమి చిత్రకళా ప్రదర్శనలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన చిత్రం అన్న అక్షరాలు రాసి ఉన్నాయి.

బాగా కృశించిన దేహంతో ఎడం కాలు సగం చాచి, కుడికాలు ముడుచుకుని కూర్చున్న ఒక స్త్రీ మూర్తి, ఎండిన పెదవులు. నగ్నంగా తోలుతిత్తిలా ఉన్న రొమ్ము దగ్గర బుల్లి నోరు సగం తెరిచి చూస్తున్న పసివాడు. ఆ స్త్రీ చెక్కిలి మీద ఆరిపోయిన ఆశల్లా కన్నీటి చారికలు. వెనక్కి ఒరిగిపోయి చూస్తున్న ఆ కళ్ళల్లో నిస్సహాయత. ముడుచుకున్న కాలి మీద తల, నేలమీద కాళ్ళు పెట్టి, దీనంగా పడుకుని అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్న ఒక చిన్నపిల్ల, నేలమీద వెల్లకిలా పడుకుని కుడిచేయి బొటనవేలు చీకుతున్న మరో పసివాడు, ఎత్తుగా ఉన్న పొట్ట, పుల్లల్లా ఉన్న కాళ్ళు, వెనకాల సున్నం రాలిపోయి మిగిలిన మట్టి గోడ చిరిగిపోయిన కాన్వాస్ లా ఉంది. ఆ గోడ మీద అస్పష్టంగా లేత నారింజ, నీలం రంగుల్లో వలయాలు, వలయాలుగా కొన్ని గీతలు..

అనురాగ్ ని "హాయ్" అంటూ పలకరించాడు ఫారినర్. అతనికి ఇరవై ఏళ్ల వయసు ఉంటుంది. ఎర్రగా ఉన్నాడు. జుట్టు రాగిరంగులో ఉంది. పెదాలు ఎర్రగా ఉన్నాయి.

ముందు తెల్లబోయి తనని కాదేమో అన్నట్టు సందేహంగా అటూ, ఇటూ చూస్తున్న అనురాగ్ అతని మాటతో ఆగిపోయాడు. " కెన్ యూ ఎక్స్ ప్లెయిన్ అబౌట్ దిస్ పెయింటింగ్?" అడిగాడు ఫారినర్.

అనురాగ్ ఒక్క క్షణం తత్తరపడి తరవాత చిరునవ్వుతో అన్నాడు " నో సర్ ఐ యాం నాట్ ద ఆర్టిస్ట్.."

"ఓ సారీ" అన్నాడు ఆయన.

మేఘ, కెమెరా మాన్, ప్రొడ్యూసర్ వర్మ వాళ్ళ దగ్గరకు వచ్చారు. ముందు విదేశీయుడిని పలకరించి " హాయ్ .. ఐయాం మేఘ. యు ఆర్ ఫ్రం విచ్ కంట్రీ?" అడిగింది.

" మై నేమ్ ఆకిమ్ ఫ్రం రష్యా."

"ఓ! వెరీ నైస్. ఆర్ యు ఆర్టిస్ట్?"

"నో. ఆర్ట్ లవర్ "

"ఎక్సలెంట్. కెన్ యు సే సంథింగ్ అబౌట్ దిస్ ఎగ్జిబిషన్." .

" ఓ ష్యూర్ " అన్నాడు అతను.

కెమెరా మేన్ వైపు చూసింది. వర్మ మైక్ ఆమె చేతికి ఇచ్చి" ఇతని బైట్స్ అయాక విజిటర్స్ కొందరి బైట్స్ కూడా తీసుకో" అన్నాడు.

మేఘ సరే అన్నట్టు తల ఊపి మైక్ అతని మొహం వైపు పెట్టి కెమెరా వైపు చూసింది.

కెమెరా మాన్ ధీర్ "కొంచెం రైట్ కి రండి. కొంచెం...లెఫ్ట్.. లైటింగ్ సరిగా రావడంలేదు. కొంచెం మూవ్ అవండి" అంటూ అతనికి సూచనలు ఇచ్చి, యాంగిల్ సంతృప్తిగా అనిపించాక గట్టిగా అన్నాడు..

"స్టార్ట్."

మేఘ నవ్వుతూ చక్కటి ధారాళమైన ఇంగ్లీష్ లో "ఈ ఎగ్జిబిషన్ మీద, ఇండియన్ ఆర్ట్ మీద మీ అభిప్రాయం చెప్పండి..మీకు ఇండియన్ ఆర్ట్ అంటే ఆసక్తా..? ఇండియా ఎందుకు వచ్చారు?" అడిగింది.

" యా.. యా" అతను రష్యన్ యాక్సెంట్ లో చెప్పసాగాడు.

"నేను ఇటీవలే హై స్కూల్ చదువు పూర్తి చేసాను. ఇండియా చూడడానికి వచ్చాను. డిల్లీ విజిట్ చేసి, హైదరాబాద్ వచ్చాను. రెండు ప్రదేశాలలోనూ అద్భుతమైన, కళాత్మకమైన భవనాలు, చారిత్రక కట్టడాలు ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా తాజ్ మహల్, కుతుబ్ మినార్, లోటస్ టెంపుల్, ఇస్కాన్ టెంపుల్స్ ఆల్ ఆర్ ఎక్సలెంట్. వెరీ బ్యూటిఫుల్. ఢిల్లీలో ఒక అద్భుతమైన ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్ చూసాను. అద్భుతమైన పెయింటింగ్స్. మా చిత్రాల్లో కనిపించని ఒక సొగసు ఇండియన్ ఆర్ట్ లో కనిపించింది. ముఖ్యంగా స్త్రీలు. ఎంత అందంగా ఉన్నారు! నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. ఈ స్త్రీల చిత్రాలన్నీ ఊహలా? లేక నిజంగా ఇలాంటి అందమైన స్త్రీలు ఉన్నారా అనుకున్నాను. అండ్ ఐ వెంట్ మైసూర్. అక్కడ మహారాజా పాలస్ లో రవివర్మ చిత్రాలు చూస్తూ నన్ను నేను మర్చిపోయాను. ఇండియన్ ఉమన్ సంప్రదాయాలకు ప్రతీక అని, సంప్రదాయం లో సౌందర్యం ఉందని అర్ధం అయింది. అక్కడి నుంచి కలకత్తా వెళ్లాను. శాంతినికేతన్ చూసాను.. ఎంత అద్భుతం ఇండియన్ ఆర్ట్.. రియల్లీ ఐ లైక్ ఇట్.. ఐ వాంట్ టు నో అబౌట్ మోడరన్ ఆర్ట్. ఐ వాంట్ టు మీట్ ది గ్రేట్

ఆర్టిస్ట్స్” అంటూ అప్పటివరకూ తదేకంగా చూసిన ఆర్ట్ చూపిస్తూ “ particularly ఐ వాంట్ టు మీట్ దిస్ ఆర్టిస్ట్ హూ మేడ్ దిస్ ఆర్ట్. ఇట్స్ రియల్లీ సూపర్బ్.”

మేఘ మరికొన్ని ప్రశ్నలు అడిగింది ”మీకు ఇండియన్ ఆర్ట్ నేర్చుకునే అవకాశం లభిస్తే ఇక్కడే ఉండి నేర్చుకుంటారా?”

అతను కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించి “ ఎస్ అఫ్కోర్స్ “ అన్నాడు.

అతనికి థాంక్స్ చెప్పి మరో ఇద్దరు యువకులను అడిగి బైట్స్ తీసుకుంది. తరవాత ఆహ్లాద దగ్గరకు వచ్చింది మేఘ.

“మీరేం చేస్తున్నారు?” అడిగింది.

“నేను మెడికో. నా పేరు ఆహ్లాద.“

“ ఈ ఎగ్జిబిషన్ మీద మీ అభిప్రాయం ఏంటి?”

“నాకు మహాతేజ గారి చిత్రాలు చాలా ఇష్టం ... ఇవాళ ఈ ప్రదర్శనలో వారి చిత్రాలు కూడా ఉంటాయని తెలుసుకుని వారిని కలుసుకోడానికి వచ్చాను.”

“ఐసీ. ఇంతకు ముందు వారి చిత్రాలు చూసారా?”

“ ఎస్. నా దగ్గర ఐ మీన్ మా ఇంట్లో వారు స్వయంగా వేసిన చిత్రాలు ఉన్నాయి. అవి చూసాక నాక్కూడా ఆర్ట్ మీద ఆసక్తి కలిగింది. వారి దగ్గరే ఆర్ట్ నేర్చుకోవాలి అనుకుంటున్నాను. ప్రస్తుతం సరదాకి అప్పుడప్పుడు పెన్సిల్ స్కెచ్ వేస్తూ ఉంటాను.

వర్మ మేఘకి వైండ్ అప్ చేయమని సైగ చేసాడు. మేఘ అందరికీ ధన్యవాదాలు చెప్పి, వర్మ దగ్గరగా వెళ్ళింది. ఆహ్లాద మరో పెయింటింగ్ వైపు వెళ్ళింది.

“మహాతేజ గారు వచ్చారు ఇప్పుడే. బయట మీటింగ్ లాంజ్ లో కూర్చున్నారు. కమాన్ ఇంటర్వ్యూ చేద్దాము” అన్నాడు వర్మ మేఘతో.

“ఓ... సూపర్” అంటూ ఉత్సాహంగా మరోసారి మేకప్ టచప్ చేయించుకుని వర్మ వెనకాల బయలుదేరింది మేఘ.

అనురాగ్ ఆహ్లాద దగ్గరగా వెళ్లి ఆమె చెవిలో చెప్పాడు "మహాతేజ గారు వచ్చారుట. మీడియా వాళ్ళు ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి వెళ్తున్నారు మనం కూడా వెళ్దామా" అన్నాడు,

"ఓ వచ్చారా ! పద, పద" అని అడుగు ముందుకు వేయబోయిన ఆహ్లాద చటుక్కున ఆగిపోయింది. ఆకిమ్ వాళ్ళ వైపు రెండు అడుగులు వేసి " ఎనీ వన్ కెన్ ఎక్స్ప్లెయిన్ అబౌట్ దిస్?" అడిగాడు జాతీయ బహుమతి పొందిన చిత్రం చూపిస్తూ.

ఆహ్లాద అనురాగ్ వైపు చూసింది. అనురాగ్ పెదవి విరిచాడు. ఆహ్లాద సంకోచంగా నవ్వి " ఆర్టిస్ట్ ఈజ్ హియర్. హి విల్ ఎక్స్ప్లెయిన్" అంది.

" ఓ! కూల్. వేర్ ఈజ్ హి " అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

అప్పుడే అటుగా ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చారు. వాళ్ళల్లో ఒకతను ఆర్గనైజర్. ఆయనని గుర్తుపట్టిన అనురాగ్ అన్నాడు " హి ఈజ్ ద ఆర్గనైజర్. యు కెన్ ఆస్క్ హిమ్"

ఆ మాట విన్న ఆర్గనైజర్ ఫారినర్ వైపు చూసి చేయి చాచి షేక్ హ్యాండ్ ఇస్తూ "మే ఐ హెల్ప్ యూ" అన్నాడు.

ఆ కుర్రాడు షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి "యా ఐ వాంట్ నో అబౌట్ దిస్ పెయింటింగ్" అన్నాడు.

"ఓ! ష్యూర్ . ఆయన ప్రెస్ మీటింగ్ లో ఉన్నారు చెప్తాను. పది నిమిషాల్లో వస్తారు " అంటూ మొబైల్ తీసుకుని ఫోన్ చేశాడు. ఆన్సర్ చేసిన వ్యక్తిని అడిగాడు "తేజగారు బిజీ గా ఉన్నారా? ఓ లేరా. ఐసీ. సరే అయితే గ్యాలరీకి వస్తారేమో అడిగి చెప్పు ఇక్కడ ఆయన అభిమానులు వెయిట్ చేస్తున్నారు" అన్నాడు.

అవతల వ్యక్తి సరే అన్నట్టున్నాడు.

"ఓకే" అంటూ డిస్ కనెక్ట్ చేసి ఆ యువకుడి వైపు చూసి ఇంగ్లీషులో "వస్తున్నారు. ఆయనే వివరిస్తారు" అన్నాడు.

"థాంక్ యు" అన్నాడు ఆ కుర్రాడు.

ఆ మాట వినగానే హాలు బయటకు వెళ్ళబోతున్న ఆహ్లాద అలర్ట్ అయి ఆగిపోయింది. ఆమె గుండె దడ, దడ కొట్టుకోసాగింది. నుదుట స్వేదబిందువులు నిలిచాయి.. పక్కనే ఉన్న అనురాగ్ చేయి గట్టిగా పట్టుకుంది.

"ఏమైంది?" విచిత్రంగా చూశాడు అనురాగ్.

"ఏం లేదు జస్ట్ టెన్షన్. ఆయన ఇక్కడికే వస్తున్నారుట." అంది. ఆమె కళ్ళు డోర్ కి అతికించినట్టు రెప్పవేయకుండా చూడసాగింది.

ఆర్గనైజర్ చక్కటి ఇంగ్లీష్ ఉచ్చారణతో చెప్తున్నాడు ఫారెనర్ తో " దీన్ని మోడరన్ ఆర్ట్ అంటారు. చూడడానికి ఏవో అర్థం లేని గీతలు, పిచ్చి రంగులు లాగా అనిపిస్తుంది. కానీ బాగా జాగ్రత్తగా చూస్తే అందులో చాలా గొప్ప భావాలు, అనేక అర్థాలు కనిపిస్తాయి." అతను తలాడిస్తూ, మధ్య, మధ్య ఐసీ అంటూ వింటున్నాడు.

"నేను వెళ్ళనా!?" అన్నాడు అనురాగ్.

"ఆగు మహాతేజ వస్తున్నారు. ఇప్పుడు వెళ్ళడం ఏంటి? ఆయన్ని కలిసే ఛాన్స్ మళ్ళీ రాదు " అంది.

" అ యాం నాట్ ఇంట్రస్టెడ్. నాకు బోర్ ఆహ్లాదా. నేను వెళ్తాను. పని ఉంది" అన్నాడు అనురాగ్.

"ఓకే నువ్వు వెళ్ళు. రేపు కాలేజ్ లో కలుస్తాను" అంది అతనింకా అక్కడ ఉంటే తను అనుకున్న పని కాదు అన్న విసుగుతో.

"ఓకే.. బై" అంటూ అనురాగ్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆహ్లాద అతను వెళ్ళిన వైపు చూసి తలతిప్పే లోపల ఆర్టిస్ట్ రావడం, ఆర్గనైజర్ అతన్ని ఆ కుర్రాడికి పరిచయం చేయడం జరిగింది.

"హి ఈజ్ మిస్టర్ తేజ... మహా తేజ" అన్నాడు. ఆహ్లాద గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

COMMENTS